

4. Načelo sorazmernosti nasprotuje temu, da države članice v okviru izvajanja možnosti, ki jo imajo na podlagi člena 3(3) Uredbe št. 2988/95, uporabijo tridesetletni zastaralni rok za izterjavo ugodnosti, ki je bila neupravičeno prejeta iz proračuna Unije.

(¹) UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. decembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana – Italija) – Teresa Cicala proti Regione Siciliana

(Zadeva C-482/10) (¹)

(Nacionalni upravni postopek — Upravne odločbe — Obveznost obrazložitve — Možnost, da se neobstoj obrazložitve dopolni med sodnim postopkom, sproženim zoper upravno odločbo — Razlaga člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Nepristojnost Sodišča)

(2012/C 49/16)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Teresa Cicala

Tožena stranka: Regione Siciliana

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana – Razlaga člena 296 PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Združljivost nacionalne ureditve, v skladu s katero ima javna uprava možnost, da ne obrazloži svojih aktov v določenih okoliščinah oziroma, da dopolni obrazložitev upravnega akta v sodnem postopku, sproženim zoper ta akt.

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odločanje o vprašanjih, ki jih je z odločbo z dne 20. septembra 2010 predložilo Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italija).

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 21. decembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Centre hospitalier universitaire de Besançon proti Thomasu Dutrueuxu, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Zadeva C-495/10) (¹)

(Direktiva 85/374/ES — Odgovornost za proizvode z napako — Področje uporabe — Nacionalni sistem, ki javnim zdravstvenim zavodom tudi ob neobstoju njihove krivde nalaga obveznost povrnitve škode, ki nastane pacientu zaradi napačnega delovanja naprave ali proizvoda, uporabljenega pri zdravljenju)

(2012/C 49/17)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Toženi stranki: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État – Razlaga člena 13 Direktive Sveta 85/374/ES z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L 210, str. 29) – Odgovornost javnih zdravstvenih zavodov do njihovih pacientov – Dopustnost nacionalnega sistema odgovornosti, ki žrtvi omogoča, da tudi ob neobstoju krivde prejme nadomestilo za škodo, povzročeno zaradi napačnega delovanja proizvodov z napako – Omejitev odgovornosti izvajalca storitev

Izrek

Odgovornost ponudnika storitev, ki v okviru opravljanja storitev, kot je bolnišnično zdravljenje, uporablja naprave ali proizvode z napako, katerih sam ni proizvajalec v smislu določb člena 3 Direktive Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/ES), kakor je bila spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999, ter s tem povzroči škodo uporabniku storitve, ne spada na področje uporabe Direktive 85/374. Ta direktiva torej ne nasprotuje temu, da država članica vzpostavi sistem, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa odgovornost takšnega ponudnika za tako povzročeno škodo tudi ob

neobstoju kakršne koli njegove krivde, vendar samo, če imata oškodovanec in/ali navedeni ponudnik možnost uveljavljati odgovornost proizvajalca na podlagi navedene direktive, če so izpolnjeni pogoji, ki so z njo določeni.

(¹) UL C 30, 29.1.2011.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 21. decembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Belgija) – Vlaamse Oliemaatschappij NV proti FOD Financiën

(Zadeva C-499/10) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Osebe, ki so dolžne plačati davek — Solidarno odgovorna tretja oseba — Postopek skladiščenja, ki ni carinsko skladiščenje — Solidarna odgovornost imetnika skladišča in lastnika blaga, ki je davčni zavezanec — Dobra vera oziroma neobstoj napake ali malomarnosti imetnika skladišča)

(2012/C 49/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Tožena stranka: FOD Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Razlaga člena 21(3) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Osebe, ki so dolžne plačati davek – Solidarno odgovorna tretja oseba – Nacionalna ureditev, na podlagi katere je imetnik skladišča blaga, ki ni carinsko skladišče, solidarno odgovoren za plačilo davka, ki ga dolguje lastnik tega blaga, ki je oseba, ki je dolžna plačati davek, tudi če je imetnik skladišča dobroveren ali pa mu ni mogoče očitati niti napake niti malomarnosti

Izrek

Člen 21(3) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/115/ES z dne 20. decembra 2001, je treba razlagati tako, da državam članicam ne dovoljuje, da določijo, da je imetnik skladišča, ki ni carinsko skladišče, solidarno odgovoren za plačilo davka na dodano vrednost, ki ga za odplačno

dobavo blaga, vzeteza iz tega skladišča, dolguje lastnik tega blaga, ki je davčni zavezanec, tudi če je imetnik skladišča dobroveren oziroma mu ni mogoče očitati nobene napake ali malomarnosti.

(¹) UL C 13, 15.1.2011.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 21. decembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven administrativen sad (Bolgarija) – Evroetil AD proti Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

(Zadeva C-503/10) (¹)

(„Direktiva 2003/30/ES — Člen 2(2)(a) — Pojem „bioetanol“ — Proizvod, izdelan iz biomase, z vsebnostjo etilnega alkohola več kot 98,5 %, ki ni bil denaturiran — Upoštevnost dejanske uporabe kot biogorivo — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Kombinirana nomenklatura — Tarifna uvrstitev bioetanola za namene pobiranja trošarin — Direktiva 2003/96/ES — Energenti — Direktiva 92/83/EGS — Člena 20, prva alineja, in 27(1)(a) in (b) — Pojem „etilni alkohol“ — Oprostitev plačila usklajene trošarine — Denaturacija“)

(2012/C 49/19)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Evroetil AD

Tožena stranka: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Varhoven administrativen sad – Razlaga člena 2(2)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/30/ES z dne 8. maja 2003 o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 188) in Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EGS) št. 2587/91 z dne 26. julija 1991 (UL L 259, str. 1) – Razlaga člena 2(1) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405) in člena 20, prva alineja, Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 206) – Proizvod, izdelan iz biomase, ki vsebuje estre, višje alkohole in aldehide, ki ima vsebnost alkohola več kot 98,5 % in ki ni bil denaturiran – Pojem „bioetanol“ – Uvrstitev pod oznako 2207 20 00 (Denaturirani etilni alkohol in drugi destilati, s katero koli vsebnostjo alkohola) ali pod oznako 2207 10 00 (Nedenaturirani etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola 80 vol. % ali več) za namen pobiranja trošarin.